

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

ZIGEUNERPRINSESSEN

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

ZIGEUNER- PRINSESSEN

FOLKESKUESPIL
I 5 AKTER

Forfattet og iscenesat af
EMANUEL GREGERS

Optaget af
Nordisk Films Comp.

Med aandeløs Spænding følger man den smukke Zigeunerske, „Zigeunerprinsessen“, Skæbne — hvorledes hun fra sin omflakkende Tilværelse bliver Frue paa Slottet og en god Moder for sit Barn, men efter Aars Forløb møder sin Fortid igen, idet hun staar Ansigt til Ansigt med sin gamle Trup. Da er det, hun bliver sat paa den haardeste Prøve, Livet har budt hende — men hendes vilde Zigeunermod, hendes Kærlighed til Mand og Barn bringer hende Sejren i Kampen.

PERSONERNE:

Grev Tullin til Søttrupholm Hr. Henry Seemann
 Enkegrevinden, hans Moder Fru Henny Lauritzen
 Baron Gjedde } hans Venner { Hr. Holger Strøm
 Kammerjunker Stenfeldt } Hr. Anker Kreutz
 Abel, gammel Tjener Hr. Charles Willumsen
 Irma, en Zigeunerpige } Medlemmer af { Fru Ellen Rassow
 Anthonio } Zigeunere } en lille fattig { Hr. Emanuel Gregers
 Beppo } Cirkus } Hr. Marius Egeskov

AFDELINGERNE:

Der er Marked i X-købing.
 Greven og hans Venner ser paa Gøglet.
 I Zigeunernes Cirkus.
 Efter Forestillingen.
 Næste Morgen. Zigeunerne drager videre.
 Opgøret mellem Anthonio og Irma. Ulykken.
 Flugten.
 Grev Tullins Morgentur.
 I Pleje paa Slottet.
 Tørklædet ved Stranden.
 Zigeunernes Sorg over „Prinsessen“s Død.
 Paa Slottet.
 Fred.
 Sorg.
 En Maaned senere. Irma er helbredet.
 Vennernes Besøg.
 Godsets Plejebarn.
 Den gamle Grevinde.
 Ved Bordet.
 Irma opdager, at det er svært at spise og ønsker sig langt bort.
 Nogle Dage senere.
 Liv paa Slottet.
 Zigeunersken i fornemt Selskab.
 Irma synes, det ersaasvært at være „fin“.
 Samme Aften.
 Enkegrevinden er bekymret.
 Brand paa Slottet.
 Høns-Anc.
 Stalden brænder!

Irma er Situationens Herre.
 — Moder, jeg elsker hende. Lad hende blive hos os!
 Fem Aar senere.
 Enkegrevinden er død, og Irma er nu Frue paa „Søttrupholm“.
 Stamherren.
 Der skal være Høstgilde paa Slottet.
 Aftenen før Høstgildet.
 Der er atter Marked i X-købing.
 Den gamle Zigeunertrup gæster atter Egnen.
 En Overraskelse til „den lille Prinsesse“.
 Zigeunerne bestilles til at spille ved Høstgildet.
 Høstgildet paa „Søttrupholm“.
 — Herskabet kommer!
 Gamle Bekendte.
 Mødet med Anthonio.
 Overfaldet.
 — Tilgiv mig. Jeg er uden Skyld!
 Nogle Timer senere.
 Hævn.
 Greven og Grevinden.
 — Hvis du længes, saa gaa tilbage til det Pak, du er kommen fra!
 Forsoning.
 Den sidste Fristelse.
 Barnet.
 Truslen.
 Anthonios Flugt.
 Straffen.
 Fred.

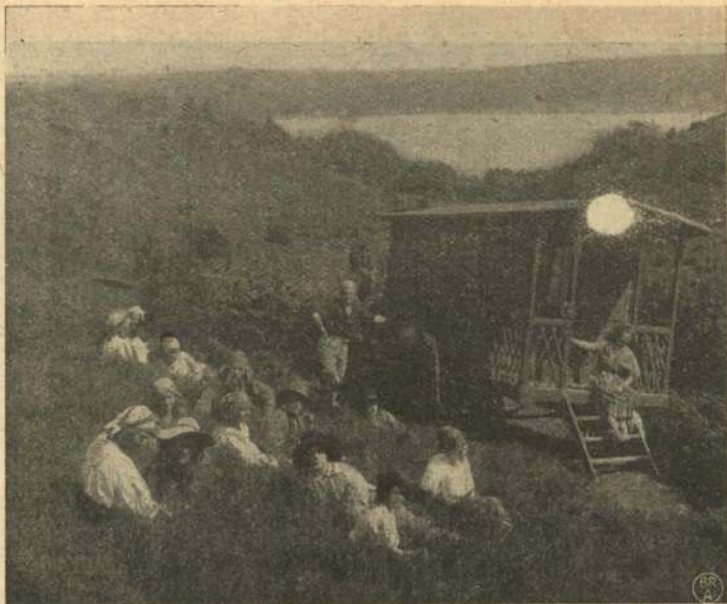
Zigeunerprinsessen.

Der er Marked i X-købing. Fra Omegnen er Befolkningen draget ind til den lille By for at deltage i de folkelige Forlystelser, der altid følger i Markedets Spor.

Paa Markedspladsen er Tusinder af Mennesker samlede. I tætte Klynger styrter Ungdommen rundt i Skraalet og Støjen fra Karuseller, Gynger og Gøglertelte. Ud fra et af disse kommer den unge Grev Tullin sammen med et Par Venner, leende styrter de tre mod det næste Telt — en Zigeunercirkus — pludselig standser den unge Greve og stirrer frem for sig. Uden for den lille Cirkus har Zigeunerne taget Opstilling og trakterer ivrigt deres Musikinstrumenter, i tætte Skarer samles Tilskuerne om disse fremmedartede Mennesker — og Cirkus fyldes hurtigt. Paa Fløjen lidt borte fra de øvrige staar Anthonio og en henrivende, ung Zigeunerske — Irma — Zigeuner-Prinsessen kalder Truppen hende. Melankolsk og ligesom søgende glider hendes Blik ud over Forsamlingen, af og til søger det ængstelig den store, truende Mand ved hendes Side. — Paa den unge Zigeunerske er det, at Grev Tullin stirrer, og da Zigeunerne gaar ind i Teltet, borer han sig hurtigt Vej gennem Mængden og følger efter.

Markedet gaar sin Gang; det er blevet Aften, og Folk drager hjem. Ned over Pladsen kommer Greven og Vennerne gaaende, de er underlig tavse. Siden Besøget i Cirkus, hvor den unge Greve overværede Irmas Optræden og et Øjeblik stod Ansigt til Ansigt med hende, følede hendes sorte, brændende Øjne hvile i sine, har hun ustandselig været i hans Tanker.

Uden for Vognen standser han ogsaa nu for om muligt at faa et Glimt af Irma at se, men hun viser sig ikke. Lidet aner Greven, at mens han gaar ud af Pladsen, staar hun — Irma — Zigeunerpigen — med blussende Kinder og blanke Øjne og stirrer efter ham. Saa sætter hun sig ved Vognens Vindue, hun forstaar intet, ved kun, at hun

er ulykkelig, og at hun maa græde for hans, den fremmede Mands Skyld.

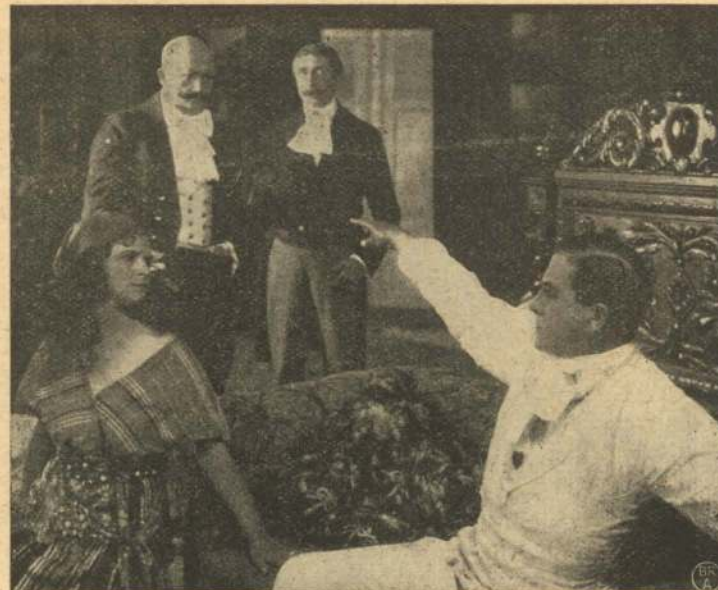
Næste Dag drager Zigeunerne bort fra Egnen. Den brogede Karavane passerer kørende, ridende og gaaende gennem det pragtfulde Hedelandskab, der omgiver den lille By. Paa en Vogn lidt bag de øvrige kører Anthonio og Irma. Hendes Tanker er langt borte, kredsende om noget rigt og ukendt, der siden i Gaar har fyldt hende, og som hun føler, hun er i Færd med at drage bort fra, og hun føler sig forladt og angst for Fremtiden, fremmed for disse Mennesker, hun nu drager videre med, først og fremmest angst for ham, der sidder ved Siden af hende — for Anthonio —. Hun ved, han elsker hende. Hun har aldrig sagt hverken Ja eller Nej til hans Kærlighedserklæringer. Nu sidder hun i en vanvittig Rædsel for, at han netop i Dag skal gentage disse, og hun skynder paa ham, for at de kan naa de øvrige.

Men Anthonio har med Skinsygens Instinkt følt, at der er hændet hende noget. Han standser Hesten med et Ryk og trænger ind paa hende, voldsomt og lidenskabeligt som ingen Sinde før.

Hun vægter for sig mod hans Forsøg paa Kærtegn, og under den Kamp, der opstaar mellem dem, bliver Hesten sky og styrter i vildt Løb henad Vejen, den øvrige Del af Karavanen er for længst ude af Syne.

Under den vilde Fart nærmer Vognen sig en Jernbaneoverskæring. Et Tog ventes netop, og de store Svingbomme begynder at gaa ned. Anthonio ser Faren. I sidste Øjeblik springer han i Farten ud fra Hestens Ryg for at standse den, men for sent, Vognen farer ind paa Jernbanelegemet, og Irma, der i Rædsel har rejst sig, rammes af Bommen og styrter bevidstløs til Jorden, netop som Toget suser forbi.

Da hun vaagner igen, er hun alene. Anthonio er styrtet af Sted for at hente Hjælp. Irma føler, at hun ikke mere kan vende tilbage til disse Mennesker, hun rejser sig for at flygte, men synker om med et Skrig, i Faldet har hun saaret sin Fod, dog hun maa af Sted, og da hun er ude af sig selv og ikke i Stand til at komme hurtigt frem, efterlader hun nogle af sine Klæder ved Bredden af Søen for at give

det Udseende af, at hun har taget sig af Dage. Derpaa slæber hun sig møjsommeligt af Sted, dog Smerterne er for store, og til sidst synker hun bevidstløs om ved Vejkanten, hvor hun kort efter findes af Grev Tullin, der efter at have genkendt hende, bringer hende hjem til sit Slot, hvor hun kommer under den kærligste Omsorg.

Samtidig staar Anthonio og en ung Zigeuner, Beppo, ved Søens Bred med Irmas Klæder i Haanden og stirrer ud over Vandet, som de tror gemmer hende, de kom for at bringe Hjælp. Tavse drager de og de øvrige Zigeunere videre. Deres lille Prinsesse er død.

Paa „Søttrupholm“ — Grevens Gods — genvinder Irma snart sin Sundhed. Hun er lykkelig som et Barn.

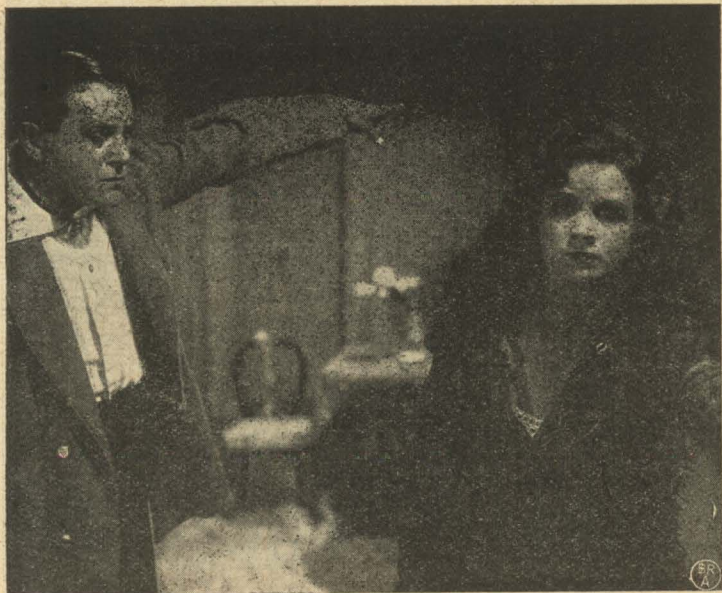
Den Mand, hun elsker, omgaas hun daglig, og hans to morsomme Venner er hendes trofaste Kammerater, og hun torterer dem paa det frygteligste, men en Sorg i hendes Tilværelse er der dog. Den gamle Enkegrevinde har fra først af betragtet hende med Mistro og med stigende Bekymring set Sønnens voksende Interesse for Irma. Og naar Irma paa Grund af manglende Opdragelse begaar den ene selskabelige Bommert efter den anden og ofte hensætter Omgivelserne i en mild Blanding af Rædsel og Komik, hviler Grevindens Øjne koldt og truende paa hende.

I saadanne Øjeblikke er Irma ofte styrtet af Sted bort fra dem alle ned i den gamle Slotshave, og i Ensomhed har hun grædt sin Sorg ud, medens hun med Vemod mindes den Tid, hvor hun var „Prinsessen“ i Truppen, den de alle tilbad.

Dog hun kan ikke vende tilbage; for hans Skyld, som hun elsker, maa hun søge at blive „fin“, som hans Omgang er. —

En Nat opdager Irma, at der er udbrudt Ild i Slottets Staldbygning. Først af alle er hun paa Pletten, og før de øvrige kommer til, har hun reddet de forvildede Heste ud af den brændende Bygning. I sidste Øjeblik opdages det, at et gammelt Tyende, „Hønse-Ane“, endnu er derinde, og Irma styrter atter ind i Flammerne og redder den gamle Kvinde.

Ved denne Bedrift vinder Zigeunerpigen den gamle Grevindes Hjerte i den Grad, at denne tillader Sønnen at forlove sig med hende.

Der er gaaet sex Aar, den gamle Grevinde er død, og Irma er forlængst Frue paa „Søttrupholm“.

Det er i Høstens Tid, og paa det store Gods er man travlt beskæftiget med Forberedelserne til den store Høstfest.

Irma sidder med sin lille Dreng og betragter sit gamle Zigeuner-kostume, som hun i Morgen skal bære ved Festen, der denne Gang fejres i Kostumer.

Grev Tullin træder glad ind, han kysser sin Hustru og Søn og fortæller, at de to trofaste Venner, der har fulgt Familien gennem Aarene, netop har aflagt en lille Visit for at faa ham med til det aarlige Marked i X-købing. Han har imidlertid undslaaet sig paa Grund af Travlheden til Morgendagen. For saa vidt var det imidlertid godt de kom, de lovede ham inde i Byen at skaffe Musik til Dansen.

Der er atter Marked i X-købing.

I et Hjørne af den store Plads har en lille, fattig Zigeunercirkus taget Opstilling. Det er Anthonios Trup. — For første Gang i disse Aar besøges X-købing atter, og Mindet om Irmas ulykkelige Forsvinden her for sex Aar siden besjæler Truppens Medlemmer. Baronens og Kammerjunkeren standser under deres Vandring rundt paa Markedet uden for Cirkus, og da Baronens ser de fattige Zigeunere, faar han den Idé at engagere disse til at spille ved Høstfesten paa „Søttrupholm“. Det vil glæde den lille „Prinsesse“, siger han. Hans Ven er ikke saa sikker, Irmas Fortid tales der ikke saa meget om paa Godset, men han giver efter, og Arrangementet gaar efter nogen Modstand fra Anthonios Side i Orden.

Høstfesten paa „Søttrupholm“ er i fuld Gang. Paa den opbyggede Dansestræde tumler Gaardens Folk i gamle, maleriske Kostumer rundt. Zigeunerne spiller. Pludselig bliver der Røre i Forsamlingen. „Herskabet kommer“, raabes der, og medens Folkene hilser ærbødigt, træder Irma og Godsets Gæster ind og deltager i Dansen — kun Greven er ikke kommen endnu. Anthonio spiller, han drejer langsomt sit Hoved om mod de dansende, da stivner hans Ansigt pludseligt, langsomt

glider Violinen ned fra Hagen, — den Kvinde dér i Zigeunerdragten, der er ingen Tvivl — det er hende, Irma — hans Ungdomselskede, som han troede død. — Hun er altsaa Frue her, hun har bedraget ham! — Han mindes Scenen med Greven i Cirkus for de sex Aar siden, og hans Ansigt fortrækker sig i Raseri; med et Skrig kaster han sig ud blandt de Dansende.

„Irma!“ — „Anthonio!“ dette Udbrud skærer gennem Luften, og de to Mennesker, der har raabt Navnene ud, staar forfærdede over for hinanden. I det samme træder Greven ind paa Estraden. Da han ser de to sammen, genkender han Anthonio og iler sin Hustru til Hjælp, og medens de to Mænd udfægter en voldsom Kamp, under hvilken Anthonio saarer Greven med sin Kniv og derpaa flygter, styrter Irma ned i den gamle Have og græder sin Sorg ud. Hun ved, hvad der vil komme. Fortiden har strakt sin Haand ud efter hende. Greven er saaret bragt til sit Værelse. I bitre Ord har han befalet Irma at gaa sin Vej, en Mistanke har slaaet Rod i ham. Hans Hustru har spillet under Dække med disse Mennesker. Hun vidste, de kom, derfor vilde hun i Aften være iført sit Zigeuner-kostume.

Det er blevet Nat. Ud fra Zigeunervognen, der har gjort Holdt i Nærheden af Godset, kommer Anthonio krybende, han springer til Hest og jager ud i Natten. Hævn opfylder hans Tanker. Hævn over hende, han tror sig bedraget af. Han springer af uden for „Søttrupholm“ og lister hen mod Hovedbygningen.

Grev Tullin sidder i sit Værelse, ulykkelig over Dagens Tildragelser, han ved, at hun, som han elsker, nu sidder paa sit Værelse og græder over hans haarde Ord fra før. Han har maaske gjort hende Uret, han ser hende for sig gennem disse Aar, ser hendes Kamp for at blive, som han gerne vilde have hende, tænker paa sin lille Dreng, der intet aner om alt dette, og han rejser sig hurtigt, han maa tale med hende. Og medens Mand og Hustru efter haarde Ord forsones, lister Anthonio rundt i Slottets Gange for at fuldbyrde sin Hævn. Da standser han pludselig og klemmer sig op mod Væggen, en Dør aabner sig, Lyset falder ud i den mørke Korridor, og i Lysstrøben ser han Greven sige sin Hustru „God Nat“. Han vil styrte frem, men betænker sig. „Kun hende skal hans Hævn ramme!“

Irma er alene paa sit Værelse. Hun er glad over Forsoningen med Manden, men samtidig angst og fortumlet. Hun ved, Antonio giver ikke op. Pludselig udstøder hun et Skrig og rækker bønfoldende Hænderne mod Vinduet, bag dette ses Anthonios fortrukne Ansigt. En Rude knuses, og pludselig staar Anthonio bøjet over hende. „Du sveg mig den Gang, svigt nu ham til Gengæld, saa er vi kvit“.

Da gaar Døren til Barneværelset op, den lille Stamherre staar i den, vækket af Moderens Skrig.

„Mama!“

Irma styrter hen til Barnet.

„Hav Medlidenhed med mig, for hans Skyld!“

Antonio staar ved Synet af Barnet som forstenet, dog kun et Øjeblik. „Hans Barn“ — — udraaber han, og hans Had faar ny Næring, han griber Barnet og styrter mod Vinduet. „Følg mig, eller dit Barn skal gøre mig Følgeskab“: — Da knækker Irma sammen, hun lover alt, blot han vil skaane Barnet. Hun pakker i Hast nogle Ting sammen, mens Antonio staar truende i Døren og venter hende. Hun kaster et sidste Blik rundt i Værelset, ser paa sin lille Dreng, der ligger grædende paa hendes Seng.

„Mama“, lyder det igen.

Da bliver hun med et igen Zigeunersken, hun kaster sig mod Antonio og vrider Kniven ud af hans Hænder, sætter den mod sit Bryst, og medens hendes Raab om Hjælp lyder gennem Natten, siger hun til Antonio: „Hvis du nærmer dig, støder jeg Kniven i mit Bryst, og du vil blive straffet som min Morder.“

Antonio staar tvivlraadig. Der høres Støj i Korridoren, Greven er vaagnet ved Irmas Raab. Antonio forstaar, at Slaget er tabt og flygter ud i Natten, forfulgt af Greven og nogle af Gaardens Folk. Under det vanvittige Ridt i Mørket indhentes han af sin Skæbne, han styrter med Hesten ud over en Skrænt, og da Greven naar sin Fjende, finder han ham som død.

Og medens Folkene bringer Anthonios Legeme til Slottet, opsøger Greven sin ængstelig ventende Hustru og trykker hende til sit Bryst, mens han fortæller hende om Anthonios Skæbne.

„Intet vil nu mere forstyrre vor og vor Drengs Lykke.“

Tirsdag og Lørdag nyt Program.

Zigøjnerprinsessen

Folkeskuespil i 5 Akter.

Forfattet og iscenesat af Emanuel Gregers.

Optaget af Nordisk Films Co.

Med aandeløs Trængsel følger man den smukke Zigøjnerske, „Zigøjnerprinsessen“, Skabne — hvorledes hun fra sin omflakkende Tilværelse bliver Frue paa Slottet og en god Moder for sit Barn, men efter Aars Forløb møder sin Fortid igen, idet hun staar Ansigt til Ansigt med sin gamle Trup. Da er det hun bliver sat paa den haardeste Prøve, Livet har budt hende — men hendes vilde Zigøjnermod, hendes Kærlighed til Mand og Barn bringer hende Sejren i Kampen.

Personerne

Grev Tullin til Søttrupholm	Hr. Henry Seemann
Enkegrevinden, hans Moder	Fru Henny Lauritzen
Baron Hjedde	} hans Venner {	Hr. Holger Strøm
Kammerjunker Stenfeldt		Hr. Anker Kreutz
Abel, gammel Tjener	Hr. Charles Willumsen
Irma, en Zigøjnerpige	} Medlemmer af en lille fattig Cirkus {	Fru Ellen Rassow
Antonio		Hr. Emanuel Gregers
Beppo		Hr. Marius Egeskov

Afdelingerne

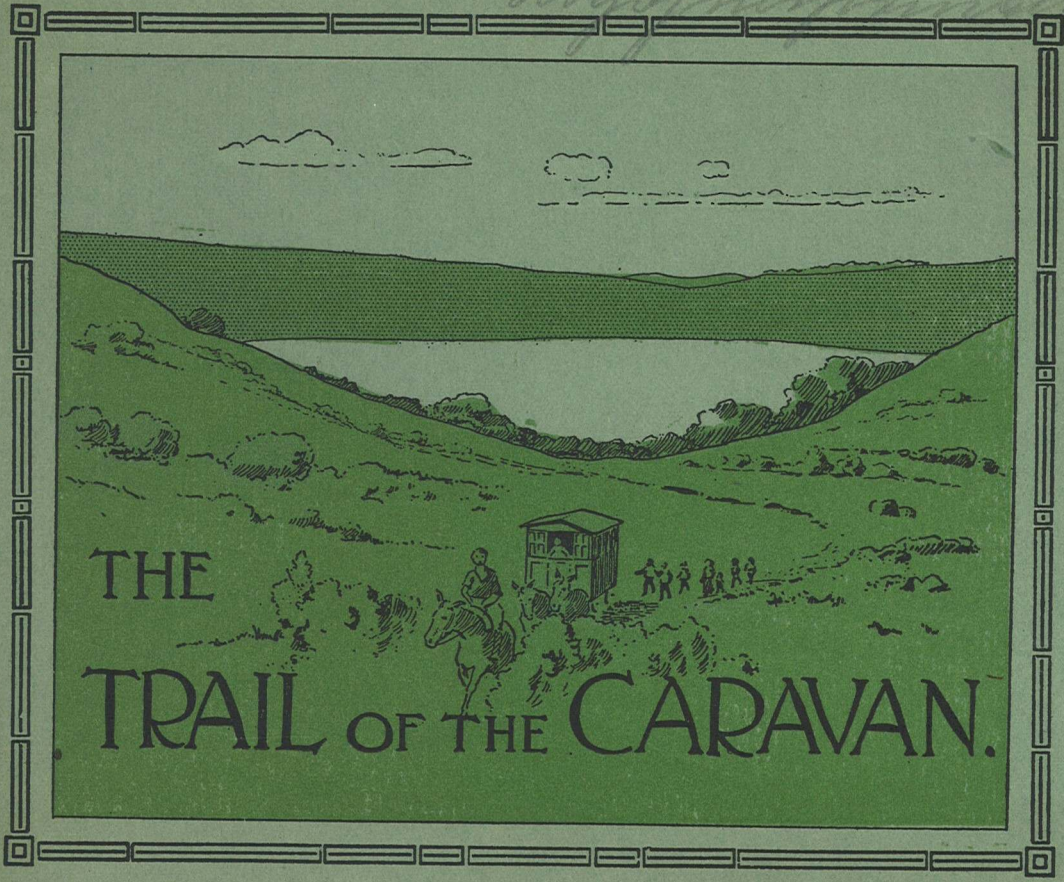
Der er Marked i X-købing	Stalden brænder!
Greven og hans Venner ser paa Gøglet	Irma er Situationens Herre
I Zigøjnernes Cirkus	— Moder, jeg elsker hende. Lad hende blive hos os!
Efter Forestillingen	Fem Aar senere
Næste Morgen. Zigøjnerne drager videre	Enkegrevinden er død, og Irma er nu Frue paa „Søttrupholm“
Opgøret mellem Antonio og Irma	Stamheiren
Ulykken	Der skal være Høstgilde paa Slottet
Flugten	Aftenen før Høstgildet
Grev Tullins Morgentur	Der er atter Marked i X-købing
I Pleje paa Slottet	Den gamle Zigeunertrup gæster atter Egnen
Tørklædet ved Stranden	En Overraskelse til „den lille Prinsesse“
Zigeunerens Sorg over „Prinsessen“'s Død	Zigeunerne bestilles til at spille ved Høstgildet
Paa Slottet	Høstgildet paa „Søttrupholm“
Fred	— Herskabet kommer!
Sorg	Gamle Bekendte
En Maaned senere. Irma er helbredet	Mødet med Antonio
Vennernes Besøg	Overfaldet
Godsets Plejebarn	— Tilgiv mig. Jeg er uden Skyld!
Den gamle Grevinde	Nogle Timer senere
Ved Bordet	Hævn
Irma opdager, at det er svært at spise og ønsker sig langt bort	Greven og Grevinden
Nogle Dage senere	— Hvis du længes, saa gaa tilbage til det Pak, du er kommen fra!
Liv paa Slottet	Forsoning
Zigeunersken i fornømt Selskab	Den sidste Fristelse
Irma synes, det er saa svært at være „fin“	Barnet
Samme Aften	Truslen
Enkegrevinden er bekymret	Antonios Flugt
Brand paa Slottet	Straffen
Høse-Ane	Fred

Forestilling Søndag Kl. 4, 5, 7, 8 og 9.

Alle Søndage Kl. 8 og 9,

Til Forestillingerne Lørdag og Søndag Kl. 8
koster alle Billetter 50 Øre.

Biggin

THE
TRAIL OF THE CARAVAN.

A DRAMA IN FIVE ACTS.

PRESENTED BY THE
NORDISK
FILMS CO., LTD.,
166-170, WARDOUR STREET,
LONDON, :: W. 1.

Biggin 1917

NORDISK "MASTER" SERIES.

THE TRAIL OF THE CARAVAN

A DRAMA IN FIVE ACTS.

STORIES of Caravan Life, and the quaint picturesque beauty associated with travelling circuses and gipsy associations, inevitably appeal to the British public.

In the story of "The Trail of the Caravan," which we submit to the British Exhibitor, we maintain that from the point of view of story, art, photography, colour, and beauty, we have reached the highest possible standard.

Perfect in its originality, and wonderful in its detail and characterisation, we submit, with the utmost confidence, that a production such as "The Trail of the Caravan" will be received with the greatest enthusiasm by all classes of picture-theatre audiences throughout the country.

THE NORDISK FILMS COMPANY, LTD.,
166-170, Wardour Street, London, W. 1.
Telegraphic Address: "NORFILCOM, OX, LONDON."
Telephone: GERRARD 6172.

The Encampment.

“The Trail of the Caravan.”

The Story.

BARNBY'S Mammoth Circus had pitched its tents on the outskirts of Gillingbourne, and one of the chief attractions was the

famous Dancing Troupe, of whom Irma, a girl of wonderful grace and beauty, was the star performer.

Gerald Berrington, young, wealthy

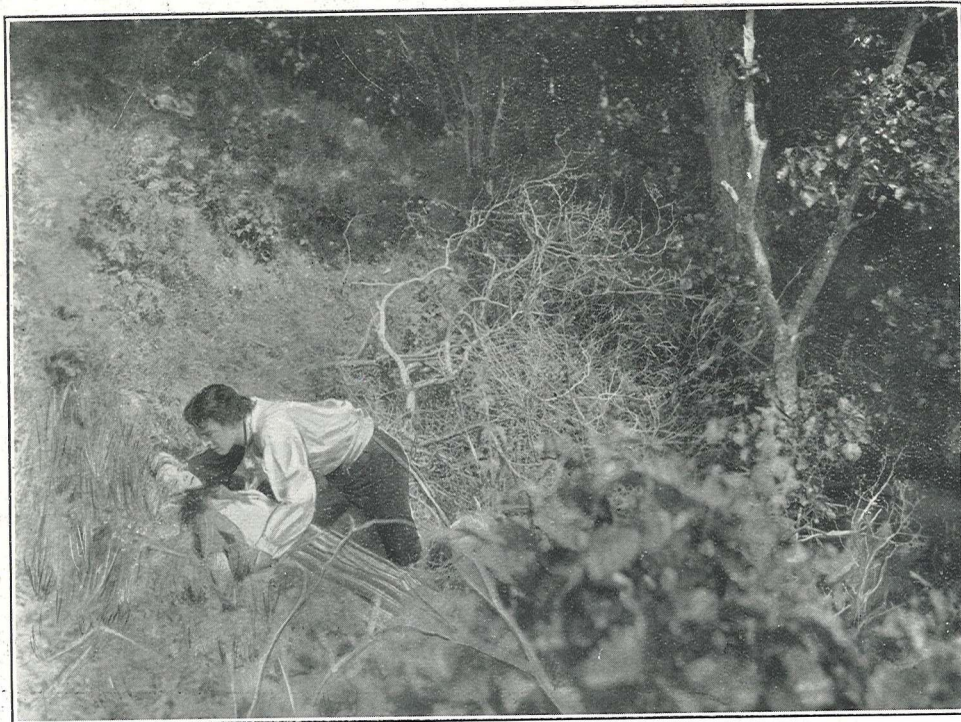

The Travelling Circus.

and attractive, in company with some friends, was enjoying the performance, while his whole interest was centred in Irma.

The next morning the Circus moved on, and Irma, seated in a caravan driven by Antonio, followed

in the wake of the other performers. During the journey, Antonio, who had for some time pestered Irma with his attentions, attempted to caress her, and her struggle to resist him caused the horses to take fright. They bolted, overturned the caravan, throwing

Irma is thrown by a runaway horse and injured.

Irma out. Antonio hurried for assistance, and during his absence, Irma, realising that here was a chance to cast aside the life she had always detested, managed to make her escape, and the Circus moved on without her.

Gerald Berrington, out for his morning ride, found Irma by the roadside in a state of collapse, and took her to his house, where he had her carefully nursed back to good health. She remained at the house after her recovery, and Gerald, despite

Antonio breaks into the house in the dead of night.

the opposition from his family, made her his wife.

Five years later the travelling circus was again in the neighbourhood of Gillingbourne, and Irma came face to face with her old lover, Antonio. Gerald, realizing the danger, stepped

forward to protect her, and in the struggle with Antonio was stabbed with a dagger and received a severe wound.

Antonio escaped, but in the dead of night, Irma was horrified to see him enter her room by the window.

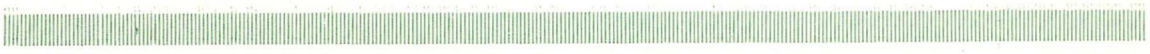
Antonio, the Gipsy.

His love for Irma was now transformed into mad jealousy. He seized her little son, who was sleeping in the room, and threatened to take the child away.

The sound of footsteps approaching caused Antonio to drop the child

hurriedly, and Gerald entered the room, just in time to see Antonio disappear from the window. Mounting a horse, Antonio dashed away in the darkness hotly pursued.

Through the stillness of the night a heavy crash and a scream told the

Gerald Berrington's home.

pursuers of the direction their prey realized that at last the Trail of the
has taken. They found him—dead— Caravan was lost to Irma for ever-
at the foot of a precipice, and they more.

THE END.

The Nordisk Films Co., Ltd.,
166-170, Wardour Street,
LONDON, :: W. 1.

Telephone:
GERRARD 6172.

Telegraphic Address:
"NORFILCOM, OX, LONDON."